

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

16. listopada 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Uredba (EZ) br. 612/2009 – Izvozne subvencije – Uredba (EZ) br. 376/2008 – Sustav izvoznih dozvola – Izvozna deklaracija podnesena prije izdavanja izvozne dozvole – Izvoz obavljen tijekom roka valjanosti izvozne dozvole – Ispravak nepravilnosti“

U predmetu C-387/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska), odlukom od 4. srpnja 2013., koju je Sud zaprimio 8. srpnja 2013., u postupku

VAEX Varkens- en Veehandel BV

protiv

Productschap Vee en Vlees,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: A. Borg Barthet, u svojstvu predsjednika šestog vijeća, M. Berger i F. Biltgen (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za VAEX Varkens- en Veehandel BV, T. Linssen, *advocaat*,
- za nizozemsku vladu, B. Koopman i M. Bulterman, u svojstvu agenata,
- za Vijeće Europske unije, E. Karlsson i B. Driessen, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, H. Kranenborg i D. Triantafyllou, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegovog mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: nizozemski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje i, prema potrebi, valjanost regulatornog okvira koji se primjenjuje na izvozne subvencije za poljoprivredne proizvode, to jest, s jedne strane, Uredbe Komisije (EZ) br. 612/2009 od 7. srpnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode (SL L 186, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 28., str. 241.) kao i, s druge strane, Uredbe Komisije (EZ) br. 376/2008 od 23. travnja 2008. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o utvrđivanju unaprijed za poljoprivredne proizvode (SL L 114, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 28., str. 102.) i Uredbe Komisije (EZ) br. 382/2008 od 21. travnja 2008. o pravilima za primjenu uvoznih i izvoznih dozvola u sektoru govedine i teletine (SL L 115, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 58., str. 238.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva VAEX Varkens- en Veehandel BV (u daljnjem tekstu: VAEX), društva s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, i Productschap Vee en Vlees (u daljnjem tekstu: PVV) o odbijanju isplate izvozne subvencije i o zadržavanju jamstva položenogradi dobivanja izvozne dozvole.

Pravni okvir

- 3 Uvodne izjave 15., 21. i 27. Uredbe br. 376/2008 glase:

„(15) Uvozna ili izvozna dozvola daje pravo na uvoz ili izvoz i treba je predložiti u vrijeme prihvaćanja uvozne ili izvozne deklaracije.

[...]

(21) Uredbe Zajednice kojima su uvedene dozvole i potvrde predviđaju da se sredstva osiguranja zadržavaju u cijelosti ili djelomično ako uvoz ili izvoz nije obavljen ili je samo djelomično obavljen, tijekom roka valjanosti dozvole ili potvrde [...]

(27) U nekim sektorima zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta predviđeno je razdoblje razmatranja prije izdavanja izvoznih dozvola. Svrha je ovog razdoblja da se omogući procjena situacije na tržištu i, ukoliko je potrebno, posebno ako ima poteškoća, da se omogući suspenzija zahtjeva koji čekaju na rješavanje, što ima za posljedicu odbijanje navedenih zahtjeva. [...]“

- 4 Članak 7. te uredbe propisuje sljedeće:

„1. Uvozna ili izvozna dozvola daje pravo i predstavlja obavezu uvoza ili izvoza navedene količine proizvoda ili robe u okviru dozvole, tijekom njezinog roka valjanosti, osim u slučajevima više sile.

[...]

2. Izvozna dozvola kojom se unaprijed utvrđuje izvozna subvencija predstavlja obavezu izvoza određene količine odgovarajućeg proizvoda u okviru dozvole, tijekom njezinog roka valjanosti, osim u slučajevima više sile.

Ako izvoz proizvoda podliježe predloženju izvozne dozvole, izvozna dozvola s unaprijed utvrđenom subvencijom utvrđuje pravo na izvoz i pravo na subvenciju.

[...]“

5 U skladu s člankom 22. te uredbe:

„1. Za potrebe određivanja njihovog roka valjanosti, smatra se da su dozvole i potvrde bile izdane na dan podnošenja zahtjeva za iste, s time da je taj dan uključen u izračun takvog roka valjanosti. Međutim, dozvole i potvrde ne smiju se koristiti do njihovog stvarnog izdavanja.

2. Može se navesti da dozvola ili potvrda postaje valjana na dan njezinog stvarnog izdavanja, u kojem slučaju je taj dan uključen u izračun njezinog roka valjanosti.“

6 Članak 23. iste uredbe predviđa:

„1. Primjerak br. 1 dozvole ili potvrde podnosi se carinskom uredu koji je prihvatio:

[...]

(b) u slučaju izvozne dozvole ili potvrde o unaprijed utvrđenoj subvenciji, deklaraciju o izvozu.

[...]

2. Primjerak br. 1 dozvole ili potvrde predaje se ili stavlja na raspolaganje carinskim vlastima, u vrijeme prihvaćanja deklaracije iz stavka 1.“

7 Članak 24. Uredbe br. 376/2008 određuje:

„1. Neovisno o članku 23., država članica može dopustiti:

(a) podnošenje dozvole ili potvrde tijelu koje izdaje dozvole ili potvrde ili tijelu odgovornom za isplatu subvencije;

[...]

6. Ako izvezeni proizvodi ne podliježu predočenju izvozne dozvole, već je izvozna subvencija bila utvrđena izvoznom dozvolom s unaprijed utvrđenom subvencijom, i ako, zbog pogreške, dokument uporabljen pri izvozu za dokazivanje prava na izvoznju subvenciju ne navodi ovaj članak i/ili broj dozvole ili potvrde, ili ako su informacije netočne, postupak je moguće regulirati pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) izvozna dozvola s unaprijed utvrđenom subvencijom za proizvod, koja vrijedi na dan prihvaćanja deklaracije, u posjedu je tijela koje je odgovorno za plaćanje subvencije;

(b) nadležne vlasti imaju na raspolaganju dovoljno dokaza koji im omogućuju da uspostave vezu između izvezene količine i dozvole ili potvrde koja obuhvaća izvoz.“

8 Članak 34. stavak 2. te uredbe propisuje:

„Podložno primjeni članaka 39., 40. ili 47., ako obveza uvoza ili izvoza nije bila ispunjena sredstva osiguranja se zadržavaju u iznosu koji je jednak razlici između:

(a) 95% količine naznačene u dozvoli ili potvrdi; i

(b) stvarno uvezene ili izvezene količine.

[...]“

9 Uvodne izjave 4. i 10. Uredbe br. 612/2009 glase:

„(4) U smislu ove Uredbe, dan izvoza je onaj dan tijekom kojeg carinska tijela prime dokument, kojim deklarant pokazuje svoju spremnost da izveze proizvode za koje traži povlasticu subvencije pri izvozu. Namjena takvog dokumenta je da skrene pažnju, posebno carinskih tijela, na činjenicu da se posao pod razmatranjem izvodi uz pomoć fondova Zajednice, kako bi ta carinska tijela izvela primjerene provjere. Pri primitku, proizvodi se stavljaju pod carinski nadzor do njihovog stvarnog izvoza. Ovaj datum služi kao referenca za utvrđivanje količine, prirode i osobina izvezenog proizvoda.

[...]

(10) Kako bi se pojam ‚izvoza iz Zajednice‘ mogao tumačiti dosljedno, treba odrediti da se proizvod smatra izvezenim kada napusti carinsko područje Zajednice.“

10 U skladu s člankom 3. te uredbe:

„[...] [P]ravo na subvenciju se stječe:

- pri napuštanju carinskog područja Zajednice, kada se za sve treće zemlje primjenjuje jedinstvena stopa subvencije,
- pri uvozu u određenu treću zemlju, kada se za tu treću zemlju primjenjuje diferencirana subvencija.“

11 Članak 4. stavak 1. iste uredbe propisuje:

„Uvjet za ostvarivanje prava na subvenciju je predočavanje izvozne dozvole s unaprijed utvrđenom subvencijom, osim u slučaju kada se izvozi roba.

[...]“

12 Na temelju članka 5. stavaka 1. i 2. te uredbe, dan izvoza znači dan kada carinska tijela prime izvoznu deklaraciju u kojoj se navodi da će se zatražiti subvencija. Na temelju datuma primitka izvozne deklaracije utvrđuju se, između ostalog, stopa subvencije koja se primjenjuje, bilo kakve prilagodbe stope subvencije kao i količina, priroda i osobine izvezenog proizvoda.

13 U skladu s člankom 5. stavkom 7. trećim podstavkom Uredbe br. 612/2009, nadležna carinarnica mora imati mogućnost fizičkih provjera i utvrđivanja identiteta robe za prijevoz do ureda izlaza iz carinskog područja Zajednice.

14 Uvodna izjava 9. Uredbe br. 382/2008 glasi:

„[O]bavijest o odlukama o zahtjevima za izvoznu dozvolu sastavlja se tek nakon razdoblja razmatranja koje Komisiji omogućuje procjenjivanje količina za koje je podnesen zahtjev i odgovarajućih troškova te, ako je to potrebno, poduzimanje određenih postupaka u vezi s predmetnim zahtjevima [...]“

15 Članak 9. te uredbe određuje:

„Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. [Uredbe Komisije (EZ) br. 1291/2000 od 9. lipnja 2000. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o utvrđivanju unaprijed za poljoprivredne proizvode (SL L 152, str. 1.) [neslužbeni prijevod]], sav izvoz proizvoda od govedine i teletine za koje se traži izvozna subvencija zahtijeva predočenje izvozne dozvole s unaprijed utvrđenom subvencijom u skladu s odredbama članka od 10. do 16. ove Uredbe.“

16 Članak 10. Uredbe br. 382/2008 određuje:

„1. Rok važenja dozvola za izvoz proizvoda za koje se traži subvencija i koji podliježu izdavanju izvozne dozvole s unaprijed utvrđenom subvencijom, izračunan od datuma izdavanja u smislu članka 23. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1291/2000, iznosi:

- (a) pet mjeseci i još tekući mjesec za proizvode obuhvaćene oznakom KN 0102 10 i 75 dana za proizvode obuhvaćene oznakama KN 0102 90 i ex 1602;
- (b) 60 dana za ostale proizvode.

[...]“

17 Članak 78. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), (u daljnjem tekstu: Carinski zakonik) propisuje:

„1. Carinska tijela mogu, po službenoj dužnosti ili na zahtjev deklaranta, izmijeniti deklaraciju nakon puštanja robe.

2. Carinska tijela mogu, nakon puštanja robe i radi utvrđivanja točnosti podataka navedenih u deklaraciji, provjeriti trgovačke isprave i podatke koji se odnose na uvozne ili izvozne radnje u vezi s tom robom ili naknadne trgovačke radnje u koje su te robe uključene. Takve provjere mogu se izvršiti u prostorijama deklaranta ili svake druge osobe koja je izravno ili neizravno poslovno uključena u navedene radnje ili u prostorijama bilo koje osobe koja posjeduje navedene isprave i podatke u poslovne svrhe. Tijela mogu također pregledati robu, ako je još uvijek dostupna.

3. Ako se revizijom deklaracije ili naknadnom provjerom utvrdi da su odredbe, koje uređuju određeni carinski postupak, bile primijenjene na temelju netočnih ili nepotpunih podataka, carinska tijela ,u skladu s bilo kojim utvrđenim odredbama' poduzimaju potrebne mjere da bi se slučaj, sukladno novim raspoloživim podacima, uredio.“

Glavni postupak i prethodna pitanja

18 Dana 15. listopada 2009. VAEX je od PVV-a zatražio izdavanje izvozne dozvole za pošiljku junica namijenjenih za izvoz u Rusiju. Radi dobivanja te dozvole VAEX je položio jamstvo u iznosu od 6.448 eura. Dana 15. i 16. listopada 2009. PVV je VAEX-u poslao dokumente pod naslovom „Izvješća o promjenama u polaganju jamstava i dugotrajne imovine“, navodeći izvozne dozvole s brojevima 100308 i 100315.

19 Kako navodi VAEX, za vrijeme telefonskog razgovora od 19. listopada 2009. o traženoj izvoznj dozvoli, jedan od zaposlenika PVV-a potvrdio je korištenje dozvole s brojem 100315 za izvoznju deklaraciju koja će se izraditi sutradan. PVV međutim osporava da je takav podatak dan telefonom.

20 Dana 20. listopada 2009. VAEX je podnio izvoznju deklaraciju u vezi s predmetnom pošiljkom junica. Ta je deklaracija sadržavala zahtjev za izvoznju subvenciju na osnovi izvozne dozvole s brojem 100315. Carinska tijela su istog dana prihvatila tu izvoznju deklaraciju.

21 Dana 21. listopada 2009. PVV je izdao izvoznju dozvolu s brojem 100344 radi izvoza koji je zahtijevao VAEX. Dana 22. listopada 2009. ta pošiljka junica napustila je carinsko područje Europske unije i stigla na odredište 26. listopada 2009.

- 22 Odlukom od 6. srpnja 2010. PVV je odbio zahtjev za izvoznju subvenciju koji je podnio VAEX i naložio zadržavanje jamstva položenog radi dobivanja izvozne dozvole.
- 23 Prigovor koji je VAEX podnio protiv te odluke PVV je odbio s obrazloženjem da izvoz nije obavljen tijekom roka valjanosti te dozvole.
- 24 VAEX je pokrenuo postupak pred College van Beroep voor het bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove o gospodarskim pitanjima) radi dodjele zatražene subvencije i vraćanja položenog jamstva.
- 25 Taj sud smatra da rješenje spora ovisi o tome je li plaćanje izvozne subvencije uvjetovano time da je izvozna deklaracija izrađena tijekom roka valjanosti izvozne dozvole.
- 26 Sud koji je uputio zahtjev primjećuje da se i propis koji se primjenjuje na subvencije i propis koji se odnosi na izvozne dozvole mogu tumačiti na povoljan ili, u suprotnome, na nepovoljan način za argumentaciju VAEX-a, prema kojoj se subvencija plaća kad je izvoz obavljen tijekom roka valjanosti izvozne dozvole.
- 27 Osim toga, i u slučaju da se primjenjivi propis protivi regularizaciji *a posteriori* kojom se omogućuje dodjela izvozne subvencije koju je zatražio VAEX, sud koji je uputio zahtjev izražava sumnje u valjanost takvog propisa s obzirom na, između ostalog, primjenu načela proporcionalnosti.
- 28 U tim je okolnostima College van Beroep voor het bedrijfsleven odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Protivi li se europski regulatorni okvir, primjenjiv u slučaju kao što je ovaj,
- (a) isplati zatražene subvencije
- (b) vraćanju jamstva položenog radi dobivanja dozvole?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na jedno ili oba pitanja, protivi li se taj regulatorni okvir *a posteriori* regularizaciji koja omogućuje da se izvezena količina unese u dozvolu i, na temelju toga, isplati subvencija te, ovisno o slučaju, vrati jamstvo?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje također, je li taj pravni okvir nevaljan utoliko što ne predviđa isplatu subvencije i, ovisno o slučaju, vraćanje jamstva kada je, kao u ovom slučaju, dozvola korištena jedan dan prerano?“

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 29 Svojim prvim pitanjem, sud koji je uputio zahtjev u biti pita protive li se, u načelu, odredbe Uredbe br. 612/2009 kao i one Uredbe br. 376/2008 i Uredbe br. 382/2008 plaćanju izvozne subvencije i vraćanju s tim u vezi položenog jamstva kada predmetni izvoznik nije raspolagao valjanom izvoznom dozvolom na dan prihvaćanja izvozne deklaracije, iako je stvarni izvoz predmetne robe obavljen tijekom roka valjanosti izvozne dozvole koja mu je izdana.
- 30 U tom smislu, treba utvrditi da članak 4. stavak 1. Uredbe br. 612/2009 određuje da je uvjet za ostvarivanje prava na subvenciju predočavanje izvozne dozvole nadležnim carinskim tijelima.

- 31 S obzirom na to da se članak 4. Uredbe br. 612/2009 nalazi u njezinim općim odredbama o pravu na subvenciju, valja istaknuti da je Sud već presudio, kad je riječ o članku 3. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode (SL L 351, str. 1.) [neslužbeni prijevod], čiji sadržaj odgovara onome članka 5. Uredbe br. 612/2009 i koji je dio istih općih odredbi, da podaci iz članka 3. Uredbe br. 3665/87 ne služe samo za izračun točnog iznosa subvencije, već prije svega za utvrđivanje postoji li pravo na tu subvenciju i za aktiviranje sustava provjere zahtjeva za subvenciju (presuda Dachsberger & Söhne, C-77/08, EU:C:2009:172, t. 24. i navedena sudska praksa).
- 32 Kad je riječ o provjerama koje treba provesti, članak 5. stavak 7. Uredbe br. 612/2009 predviđa da nadležna carinarnica mora imati mogućnost fizičkih provjera robe za koju su zatražene izvozne subvencije i poduzeti mjere utvrđivanja identiteta robe za prijevoz do ureda izlaza iz carinskog područja Unije.
- 33 Te su provjere potrebne kako bi se mogli ispuniti ciljevi propisa Unije o izvoznim subvencijama (vidjeti u tom smislu presude Dachsberger & Söhne, EU:C:2009:172, t. 41. i navedenu sudsku praksu kao i Südzucker i dr., C-608/10, C-10/11 i C-23/11, EU:C:2012:444, t. 43.).
- 34 Iz toga slijedi da predočavanje izvozne dozvole predstavlja osnovni element sustava provjere zahtjeva za subvencije.
- 35 Međutim, Uredba br. 612/2009 ne sadrži nikakva detaljna pravila u vezi s postupkom predočavanja izvozne dozvole. Ta su detaljna pravila navedena u Uredbi br. 376/2008 kao i, kad je riječ posebice o sektoru govedine i teletine, u Uredbi br. 382/2008.
- 36 Stoga, prema uvodnoj izjavi 15. Uredbe br. 376/2008, izvozna dozvola daje pravo na izvoz i treba ju predočiti u vrijeme prihvaćanja izvozne deklaracije.
- 37 U skladu s člankom 7. te uredbe, izvozna dozvola daje pravo i predstavlja obvezu izvoza navedene količine proizvoda ili robe, tijekom njezinog roka valjanosti.
- 38 Kad je riječ o roku valjanosti izvozne dozvole, iz članka 22. stavka 1. Uredbe br. 376/2008 proizlazi da se smatra da su dozvole bile izdane na dan podnošenja zahtjeva, ali se ne smiju koristiti do njihovog stvarnog izdavanja. Sukladno članku 22. stavku 2. te uredbe, ipak se može odstupiti od tog pravila propisujući da dozvola postaje valjana na dan njezinog stvarnog izdavanja, s obzirom na to da je ta mogućnost osobito potvrđena u članku 10. stavku 1. Uredbe br. 382/2008.
- 39 Kao što proizlazi iz uvodne izjave 27. Uredbe br. 376/2008 i uvodne izjave 9. Uredbe br. 382/2008, u nekim sektorima zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta izvozne dozvole se izdaju tek nakon razdoblja razmatranja, kako bi se Europskoj komisiji omogućila procjena situacije na tržištu, količina za koje je podnesen zahtjev kao i odgovarajućih troškova te, ako je to potrebno, poduzimanje određenih postupaka u vezi s predmetnim zahtjevima.
- 40 Na temelju članka 23. stavka 1. Uredbe br. 376/2008, izvozna dozvola podnosi se carinskom uredu koji je prihvatio deklaraciju o izvozu. U skladu s člankom 23. stavkom 2. te uredbe, ta se dozvola predaje ili stavlja na raspolaganje carinskim vlastima, u vrijeme prihvaćanja deklaracije o izvozu.
- 41 Iz prethodno navedenoga proizlazi da, u načelu, izvoznik mora predočiti valjanu izvoznju dozvolu u vrijeme prihvaćanja deklaracije o izvozu od strane nadležnog carinskog ureda. Takav zaključak, u načelu, ne može dovesti u pitanje činjenica da je, u trenutku stvarnog izvoza predmetne robe, taj izvoznik raspolagao izvoznom dozvolom za tu robu.

42 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje treba odgovoriti tako da se odredbe Uredbe br. 612/2009 kao i odredbe Uredbe br. 376/2008 i Uredbe br. 382/2008 trebaju tumačiti na način da se, u načelu, protive isplati izvozne subvencije i vraćanju s tim u vezi položenog jamstva kada predmetni izvoznik nije raspolagao valjanom izvoznom dozvolom na dan prihvaćanja izvozne deklaracije, iako je stvarni izvoz predmetne robe obavljen tijekom roka valjanosti izvozne dozvole koja mu je bila izdana.

Drugo pitanje

43 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita protive li se odredbe Uredbe br. 612/2009 kao i odredbe Uredbe br. 376/2008 i Uredbe br. 382/2008, u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnoj stvari, *a posteriori* regularizaciji koja omogućuje da se izvezena količina unese u dozvolu, isplati izvozna subvencija na temelju te dozvole i, ovisno o slučaju, vrati položeno jamstvo.

44 U tom smislu treba podsjetiti da je, u vezi s činjenicama o kojima je riječ u glavnom postupku, nesporno da je izvozna deklaracija prihvaćena dan prije materijalnog izdavanja izvozne dozvole. Međutim, stvarni izvoz robe o kojoj je riječ u glavnom postupku obavljen je nakon izdavanja te dozvole i tijekom njezina roka valjanosti.

45 Osim toga, odluka kojom je upućen zahtjev ne sadrži nikakav dokaz na temelju kojeg se može zaključiti da nije poštovano razdoblje razmatranja navedeno u točki 39. ove presude ili da je, osim pogrešnog navođenja broja izvozne dozvole, zbog fizičkih provjera koje su izvršila nadležna tijela dovedena u pitanje točnost podataka u izvoznju deklaraciji.

46 U tim okolnostima, potrebno je utvrditi, kao što je Komisija navela u svojim pisanim očitovanjima, može li se nepravilnost spisa podnesenog nadležnim tijelima ispraviti *a posteriori*.

47 U tom smislu treba istaknuti da, kao prvo, iako Uredba br. 612/2009 ne sadrži nijednu odredbu na temelju koje se može ispraviti ta nepravilnost, člankom 24. stavkom 6. Uredbe br. 376/2008 predviđena je mogućnost regularizacije, osobito kada je tijelo zaduženo za isplatu subvencije u posjedu valjane izvozne dozvole na dan prihvaćanja izvozne deklaracije.

48 O tome nije stvarno riječ u predmetu u glavnom postupku.

49 Međutim, Sud je već presudio da je izvoz u smislu Uredbe br. 612/2009 carinski postupak i da se opće odredbe Carinskog zakonika primjenjuju na sve izvozne deklaracije za robu za koju se traži izvozna subvencija, ne dovodeći u pitanje posebne odredbe (vidjeti u tom smislu presudu *Nowaco Germany*, C-353/04, EU:C:2006:522, t. 45. do 47.). Regularizacija *a posteriori* izvozne deklaracije bi se stoga mogla temeljiti na članku 78. Carinskog zakonika (vidjeti u tom smislu presudu *Südzucker i dr.*, EU:C:2012:444, t. 46.)

50 Kao drugo, kad je riječ o dosegu tog članka 78., Sud je naveo da se njegova logika sastoji u tome da se carinski postupak uskladi sa stvarnom situacijom (presuda *Terex Equipment i dr.*, C-430/08 i C-431/08, EU:C:2010:15, t. 56.). Osim toga, taj članak ne pravi razliku između pogrešaka ili propusta koji se mogu ispraviti i onih koji se ne mogu ispraviti (presude *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, t. 63. i *Südzucker i dr.*, EU:C:2012:444, t. 47.). Izraze „netočni ili nepotpuni podaci“ treba tumačiti tako da obuhvaćaju i tehničke pogreške ili propuste i pogreške u tumačenju primjenjivog prava (presude *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, t. 63. i *Terex Equipment i dr.*, EU:C:2010:15, t. 56.).

- 51 Iz toga slijedi da u slučaju da izvoznik, u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku, traži od carinskih vlasti regularizaciju svoje izvozne deklaracije na način da bi se trebalo smatrati da je bila izdana na kasniji datum, kada je izvoznik raspolagao valjanom izvoznom dozvolom, članak 78. Carinskog zakonika, u načelu, dopušta takvu regularizaciju.
- 52 Stoga, na temelju članka 78. stavka 1. tog zakonika, carinska tijela, po službenoj dužnosti ili na zahtjev deklaranta, „mogu“ izmijeniti datum deklaracije i, stoga, datum njezina prihvaćanja.
- 53 Međutim, u okviru ocjene koju carinska tijela provode tom prigodom, ona osobito uzimaju u obzir mogućnost kontrole navoda sadržanih u deklaraciji koju treba izmijeniti i u zahtjevu za izmjenu (presude *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, t. 47. i *Terex Equipment i dr.*, EU:C:2010:15, t. 59.).
- 54 Stoga, ako se izmjenom pokaže da nisu ugroženi ciljevi propisa o kojem je riječ, osobito utoliko što je roba za koju je podnesena izvozna deklaracija stvarno izvezena i nadležna tijela raspolažu dovoljnim dokazima koji omogućuju uspostavu veze između izvezene količine i dozvole koja stvarno obuhvaća izvoz, carinska tijela moraju, u skladu s člankom 78. stavkom 3. Carinskog zakonika, poduzeti potrebne mjere da bi se slučaj, sukladno novim raspoloživim podacima, uredio (vidjeti u tom smislu presude *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, t. 52. i *Terex Equipment i dr.*, EU:C:2010:15, t. 62.).
- 55 Posljedično, na drugo pitanje treba odgovoriti tako da se odredbe Uredbe br. 612/2009 kao i odredbe Uredbe br. 376/2008 i Uredbe br. 382/2008, u vezi s člankom 78. Carinskog zakonika, trebaju tumačiti na način da se, u načelu, ne protive *a posteriori* regularizaciji izvozne deklaracije koja omogućuje da se izvezena količina unese u dozvolu, isplati izvozna subvencija na temelju te dozvole i, ovisno o slučaju, vrati položeno jamstvo.

Treće pitanje

- 56 Uzimajući u obzir odgovor na drugo pitanje, nije potrebno odgovoriti na treće prethodno pitanje.

Troškovi

- 57 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

1. **Odredbe Uredbe Komisije (EZ) br. 612/2009 od 7. srpnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode kao i odredbe Uredbe Komisije (EZ) br. 376/2008 od 23. travnja 2008. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o utvrđivanju unaprijed za poljoprivredne proizvode te Uredbe Komisije (EZ) br. 382/2008 od 21. travnja 2008. o pravilima za primjenu uvoznih i izvoznih dozvola u sektoru govedine i teletine moraju se tumačiti na način da se, u načelu, protive isplati izvozne subvencije i vraćanju s tim u vezi položenog jamstva kada predmetni izvoznik nije raspolagao valjanom izvoznom dozvolom na dan prihvaćanja izvozne deklaracije, iako je stvarni izvoz predmetne robe obavljen tijekom roka valjanosti izvozne dozvole koja mu je bila izdana.**

2. **Odredbe Uredbe br. 612/2009 kao i odredbe Uredbe br. 376/2008 i Uredbe br. 382/2008, u vezi s člankom 78. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, trebaju se tumačiti na način da se, u načelu, ne protive *a posteriori* regularizaciji izvozne deklaracije koja omogućuje da se izvezena količina unese u dozvolu, isplati izvozna subvencija na temelju te dozvole i, ovisno o slučaju, vrati položeno jamstvo.**

Potpisi